

הרב
ימצא
את
הדרן
כיצד
לענות
חלק ב'

סיפורו ניסים וישועות
בעקבות תפילה באהל הראי

זה פקד את שירה

ר' הרצל קוסאשווילי - לוד, ארץ-הקדש

חלפה קצת יותר משנה מאז נישואיהם של ר' הרצל קוסאשווילי ורعيיתו שירה, בשנת תשס"ו, כאשר הם הבינו ששמשו אינו כשרות. ביסיונותיהם להיפקד בזורעא חייא וקיימה לא הניבו פרי, אך מקור הבעיה היה בלתי ידוע. בני הזוג הופנו לבדיקות ראשוניות שתוצאותיהם הצביעו על בעיה, נדירה יחסית.

מאותו יום ואילך, החל מסעם הטעון והמורכב של בני הזוג בין מכוני פריון, מעבדות, בתים רפואיים וклиיניות פרטיות. הם ביקרו אצל מיטב

העומדים, עוזמנים
בבכורה, גנום
העומדים, עוזמנים

הרופאים והמומחים ויישמו בצייתנות כל עצה והדרך שקיבלו. באופן טבעי, המידע המוקדים שלהם בתחום היה אפסי, והם מילאו כמצופה כל הליך רפואי אליו נדרשו, למטרת אורכו המתיש ועל-אף עלותו האסטרונומית.

עשר שנים ציפייה דרכאה עברו על בני הזוג, במהלךם הם עברו מספר טיפולים מורכבים שנכשלו למגנת להם.

היה זה בדיקות למחאת שובו של הרצל מנסעה לרבי, אותה הוא ערך במסגרת תפkickו כעיתונאי המסקיר את 'כינוס השלוחים העולמי' כמעט מדי שנה, ועוד קודם הספיק להታושש מנסיעתו הקודמת, כאשר חבר קרוב ויקר הפיטע את בני הזוג וארגן עבורם בעוזת כמה ידידים אהובים זוג כרטיסי טיסה לרבי.

כבר שליש שנים חלפו מאז הפעם האחרון שבה רעייתו שירה נסעה לחצרות קודשנו, ורצונה לבקש את ברכתו הקדושה היה עז ופנימי. העובדה שהיא זאת גם שנת 'הקהל', הוסיפה כמובן נופך חשוב לנסעה הבלתי-ציפייה שריגשה מאוד את בני הזוג.

כרטיסי הטיסה לא הוענקו לזוג קוסאשווילי כך סתם. ידידיהם התנו את הנסעה בשלושה תנאים ברורים ובבלתי ניתנים לשינוי: ראשית, הנסעה חייבת להישמר בסוד - אין לפرسم עליה לאיש למעט המינויים ההכרחי; שנית, אסור לצאת במהלך כל השחות בניו-יורק למסע קניות - למטרות שאלה היו בדיקות ימי המכירות והמציאות של 'בלאק פרידג' - המסע יכול קודש לרבי! שלישית, במהלך הביקור באוהל הקדוש על בני הזוג לומר את כל סדר המענה לשון ולסתים שם את כל ספר התהילים.

"אתם לא זים ממש עד שאתה מרגיש שזה זה", סיכם ידידו רגע לפני שהעניק לו את זוג הCARTEISIM שכך כורטטו לשבעה הבא ונפרד ממנו לשлом.

ואכן, בני הזוג צייתו בדקדקנות לכל התנאים. הם נחתו בניו-יורק בשעות בוקר של יום חמישי - ביום הסגולה י"ד כסלו, יום הנישואים של הרב ורבענית - ועשו את דרכם ישירות לאוהל הרב. לאחר טבילה במקווה, תפילה שחרית והכנות מתאימות - נכנסו בני הזוג יחדיו לאוהל הקדוש והחלו באמירה ממושכת של כל סדר ה'מענה לשון' וכל ספר התהילים.

כל לשער איזה תחשות ורגשות ליוו אותם בעודם ניצבים מול ציונו הקדוש של הרבי במשך שעות ארוכות של יום חורפי, בעודם פורטימ את מילוט התחינה והזעקה של דוד המלך המבטאות יותר מכל את הצפיה לישועת ה', ובucedם החסים געגועים עזים לראות באור פניו מלך חיים. אך למרות זאת, על-אף שככל תפילותיהם יוחדו לתוכלית אחת ויחידה, עברו הרצל המעמד היה קשה ודמעותיו שבדרך-כלל פורצחות מאליהן, מיאנו לצאת.

בדרכם החוצה מהאהול, פנה הרצל לרעייתו שירה ושאל "נו, שירה, איך היה?" היא הסתכלה עליו במבט מהוודה וענהה: "הרצל, אני לא יודעת איך להגיד לך את זה, זה ישמע מוזר, אבל הרגשתך טוב בפנים. הרגשתך שהרבך מחבק אותנו". עכורים תחושה זאת הייתה הסימן המוחלט שתafilat נשמעה.

כעבור מספר ד考ות נסעו בני הזוג לה坦ראה בבית ידידי בקרואן הייטס, שם בילו את השבת מתחום התעלויות ותפילה בבית רביינו שבבבל - 770. בסיום השבת, אור לייז סלון, הם כבר היו בדרכם חזרה. **השניים סיימו ביגיהם שקדום כל עוברים באוהל הרב ל'חמס**